

**Łucja Karkowska, uczennica kl.7 Szkoły Podstawowej nr 341 im. Twórców Literatury Dziecięcej
w Warszawie, nauczyciel, pan Tomasz Latosiński**

Pamięć Syrenki

Nie wiem, czy są jeszcze domy,
Nie wiem, czy są kamienice,
Które by wciąż pamiętały
Warszawskiej Syrenki lice.
Drzewa co stały tam wtedy,
Już dawno prochem się stały
I trawy, i kwiaty zniknęły,
Które tam wtedy szumiały.
I tylko niebo to samo,
Ono jedynie pamięta
I woda, też wciąż ta sama,
Płynąca w Wisły zakrętach.
I ludzie wciąż pamiętają,
Bo chociaż też nie ci sami,
To dzięki słowom została,
Wciąż żywa Syrenki pamięć.
Teraz nie tylko w tradycji,
W księgach, legendach i spisach,
Lecz także mieni się w słońcu,
Syrenki kształt na ulicach.
Miecz trzyma w dłoni i tarczę,
Brazowy, mocny i stały,
Tak bronić będzie Stolicy,
Dokąd się skończy świat cały.